

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Maria Szczepaniec (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania X.Y.

od uchwały Nr [...] Krajowej Rady Sądownictwa z dnia [...] 2024 r.
w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągającego wiek
uprawniający do przejścia w stan spoczynku
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 26 lutego 2025 r.,

odrzuca odwołanie.

Marek Dobrowolski Krzysztof Wiak Maria Szczepaniec

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa (dalej: „Rada”) uchwałą z dnia [...] 2024 r., nr [...] w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągającego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku, działając na podstawie art. 69 § 1b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217 ze zm.) w zw. z art. 70 § 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2250 ze zm.), nie wyraziła zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego przez ppłk X.Y. – sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w Gdyni.

W uzasadnieniu zaskarżonej uchwały wskazano, że nie wystąpiły wyjątkowe okoliczności, które miałyby szczególnie doniosły charakter i tym samym

przemawiały za odstąpieniem od zasady obligatoryjnego przejścia sędziego w stan spoczynku wraz z określeniem osiągnięcia określonego wieku.

Pismem z dnia 12 kwietnia 2024 r. X.Y. (dalej: „odwołujący” lub „skarżący”) zaskarżył ww. uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa z dnia [...] 2024 r. i wniósł o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44 ust. 1 zd. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269; dalej: „u.KRS”), uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

Do postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawach z odwołania od uchwał Rady zgodnie z art. 44 ust. 3 u.KRS stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, z wyłączeniem stosowania przepisu art. 87¹ k.p.c., ustanawiającego przymus adwokacko-radcowski w występowaniu przed Sądem Najwyższym. Oznacza to, że konstrukcja oraz wymagania odwołania od uchwały KRS czerpią z wzorca skargi kasacyjnej przewidzianej w procedurze cywilnej określonej w art. 398¹ - 398²¹ k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 9 września 2021 r., I NKRS 24/21).

Na mocy art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: (1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; (2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; (3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Natomiast zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Mając na uwadze art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, albo zwraca ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków.

W judykaturze Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości, że odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nie musi zawierać wniosku o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 27 maja 2020 r., I NO 63/19). Jednakże pozostałe rygory formalne zastrzeżone dla skargi kasacyjnej znajdują w pełni zastosowanie w przypadku ww. odwołania. Odwołanie powinno zatem spełniać wszystkie wymagania wymienione w art. 398⁴ § 1 k.p.c., a więc oznaczenie uchwały Rady wraz ze wskazaniem, czy jest ona zaskarżona w całości, czy w części, przytoczenie podstaw odwoławczych, odpowiadających podstawom kasacyjnym i ich uzasadnienie, wniosek o uchylenie uchwały z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 9 września 2021 r., I NKRS 24/21).

W przedmiotowej sprawie skarżący nie wskazał zakresu zaskarżenia uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, co uniemożliwia rozpoznanie odwołania. Sąd Najwyższy zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. może bowiem uchylić rozstrzygnięcie jedynie w oznaczonym przez skarżącego zakresie zaskarżenia (zob.m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z: 24 czerwca 2022 r., I CSK 2657/22; 20 kwietnia 2022 r., I CSK 2268/22; 30 listopada 2021 r., I CSK 220/21; 24 czerwca 2021 r., V CSKP 144/21; 19 marca 2021 r., II CSK 406/20).

W tym kontekście Sąd Najwyższy zauważa, że zakresu zaskarżenia nie można domniemywać, ani też wyinterpretować z ogólnego stwierdzenia „odwołanie od uchwały” czy też z oznaczenia zakresu żądanego uchylenia. Stąd przyjąć należy, że brak wskazania zakresu zaskarżenia zaskarżonej uchwały stanowi nieusuwalny brak formalny tego środka zaskarżenia. Czyni to wniesione odwołanie niedopuszczalnym i nie pozwala na jego merytoryczne rozpoznanie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS odrzucił odwołanie X.Y.

Marek Dobrowolski Krzysztof Wiak Maria Szczepaniec

M.L.

[r.g.]

